

a druhý si nechala,

slípka zahrabávala.

a třetí jí umřelo.

Kohótek mu odzpíval,

Sviňa mu hrob kopala,

a kocór se odprosil.

2068.

Ze Štěbořic od Opavy. Luž. II. 182. Zp. II. 133

Ža-lo-val pta-ček ptačko-vi, ža-lo-val pta-ček pta-čko-vi, so-cho-la-ček se-dla-čko-vi.

[: Žaloval ptaček ptačkovi,]
socholaček sedlačkovi,

Pravím ja ci, polni ptačku,
němivaj ty při chodníčku.

A mivaj ty v černym lese,
kaj děvucha travu seče.

že mu mlade vybiraju
a hnizdečka popsuvaju.

Bo chodniček je svobodny,
chođu po nim zli i dobři.

2069.

Od Kyjova

Žaloval si vrah vrahovi,¹⁾
krahulíček jastrabovi,

Krahulíčku, pěkný vtáčku,
nerob hnízda při chodníčku.

Tam sedláček nedojede,
tobě mladých nevybere.

že mu mladé vyhubili
a samičku zastřelili.

Rob hnízdečko při dolině,
při zelenej bukovině.

¹⁾ Litoval se brat bratovi,

2070.

Od Uvalšského Meziříčí

Plha, plha, pěkný pták,
nerob hnízda při cestách.

Cestú ide dobrý, zlý,
hnízdečko ti pohubí.

Udělej si na horách,
při zbojnických komorách.

811. PÝCHA ŽEBRÁČKÁ

2071. (*Nápěv 522 [958]*)

Z Bystřice pod Hostýnem

Na tech lhotských lukách
pasú se dva volci,
že sú vysměvaví
ti lhotščí pacholci.

Z nás se vysměvajú,
sami nic nemajú,
jednu košulenu
a tú roztrhanú.

V pátek ju vypere,
v sobotu ju válí,
v nedělu obleče,
parádu provádí.

2072.

Z Pavlovic

Ti pa-vlo - včí chlapci sú ho-dní švi-há - ci, jenom jim to schá - zí, že sú vy - smě-vá - ci.

Ti pavlovčí chlapci
sú hodní šviháci,
jenom jim to schází,
že sú vysměváci.

Kabátů na svátek,
ani do kostela,
bodaj jich nechtěla
šafářova dcera.

A on pro ňu přijel
hunkovský abdekr,
čtyrech psů zapřáhl,
pátý mu utekl.

Ti se vysmívajú
z chudobných děvčátek,
a sami nemajú
kabátů na svátek.

Šafářova dcera,
ona sobě vede,
ona sobě myslí,
že pro ňu král jede.